

Μια σύντομη περιήγηση στην χαμένη αυτοκινητική και την, εξ ανάγκης έστω, ταπει νότητα
του Έλληνα καταναλωτή.

Η εισαγωγή οχημάτων από τις χώ ρες του υπαρκτού σοσιαλισμού, δεν ήταν και η πιο εύκολη δραστηριότητα στην μετεμφυλιακή Ελλάδα. Αλλά το, κατά τον W. Churchill, σιδηρούν παραπέτασμα, η, κατ' άλλους αυτοκρατορία του κακού, έφτιαχνε αυτοκίνητα, φορτηγά, μοτοσυκλέτες, γεωργικούς ελκυστήρες. Έκανε και εξαγωγές.

Υπήρχαν όμως διάφορα εμπόδια, πέρα από τα ιδεολογικά, τα οποία συνήθως αίρονται στους περισσότερους όταν εμφανίζεται η μαγική λέξη κέρδος. Το πιο ακανθώδη, ήταν ότι τα ρούβλια ήταν πάντα ρούβλια, ακόμα και απέναντι στη δραχμή. Μια δραχμή, ας το θυμηθούμε, που κράτησε την ισοτιμία της απέναντι στο αμερικανικό δολάριο για μερικές δεκαετίες. Επίσης και η μεγάλη επιφυλακτικότητα του καταναλωτικού κοινού, ακόμα και του Ελληνικού, για την αξιοπιστία των προϊόντων.

Για το πρώτο, το νομισματικό, είχε εφευρεθεί, προπολεμικώς, η λύση του clearing. Σου στέλνω οκτώ π.χ. φορτηγά πορτοκάλια, μου στέλνεις μια νταλίκα με Ζιγκουλί. Δεν μπερδευόμαστε με συναλλάγματα και ισοτιμίες. Δεν βιαιοπραγούμε με το εμπορικό μας ισοζύγιο.

Για το δεύτερο, την εκδηλωμένη επιφυλακτικότητα, και γιατί οι Έλληνες που το πιο ακραίο τους τεχνολογικό κατόρθωμα με ρόδες ήταν τα τρακτέρ του Σωκράτη Μαλκώτση, απέρριπταν μια σειρά από Ανατολικές βιομηχανίες είναι ένα ερώτημα με εύκολες απαντήσεις, που συνάγονται από την πραγματικότητα.

Όχι όλοι οι Έλληνες βέβαια. Υπήρξαν και αρκετοί συμπατριώτες μας, που είτε από ανάγκη (καθότι τα ανατολικά ήταν κατά τεκμήριο φθηνότερα), είτε από σοσιαλιστική αλληλεγγύη (η τρίτη διεθνής μπορεί να είχε ξεψυχήσει, αλλά πρώτα φεύγει η ψυχή και μετά το χούι), είτε διότι μια χαρά θα βολεύονταν, τα προτιμούσαν.

Τούτη η, έστω χαλαρή, σχέση έμελλε, περί τα μέσα της δεκαετίας του '90, να εξατμισθεί από την συγκυρία μερικών δεδομένων. Όπως:
1ον: η κατάρρευση του ανατολικού συνασπισμού. Οι χρόνιες κατάρες των απανταχού καπιταλιστών, φαίνεται πως έπιασαν τόπο και το σιδηρούν παραπέτασμα, κατέρρευσε σηκώνοντας λιγότερη σκόνη από αυτή που δημιούργησαν οι σφυριές στα τείχη του Βερολίνου.
2ον: η άφιξη της απόσυρσης στα πάτρια εδάφη. (το: «καλύτερα παπάκι παρά τον Μητσοτάκη», δεν ήταν τελικά παρά ένα σύνθημα)
3ον: η απελευθέρωση της ημεδαπής τραπεζικής πίστης. (όλη η λιγουριά, η γκλαμουριά, και το πωθημένο βρήκε το πρόσφορο έδαφος να ανθίσει, συνεπικουρούμενο από την κοπριά των παράλογων δανείων)

Κι έτσι τα ταπεινά Yugo, τα ξεχασμένα Wartburg, τα έντιμα Lada, τα ηρωϊκά Polski, τα λησμονημένα Moskvitch, τα απλησίαστα Volga, για να μην μιλήσουμε για τα χαλκέντερα Trabant, έγιναν με μιας παρελθόν. Τα Skoda, είχε προλάβει να τα αγοράσει το γκρουπ και ατυχώς δεν έπεσαν ηρωϊκώς.

Ο Έλλην, ο ευρωπαίος πια Έλλην, μπορούσε να περιφρονήσει απροκάλυπτα τα φτωχικά εξ ανατολών τετράτροχα, να χρεωθεί 72 δόσεις, να υποθηκεύσει το μέλλον του, να ξεχάσει τα περί ισοζυγίων και ως απεδείχθη, να μετατραπεί σε υποζύγιο, σε δυτικό όχημα καθήμενο.

Μια σειρά από εικόνες του παρελθόντος, θα θυμίσει σε όσους τα έχουν λησμονήσει και θα τα γνωρίσει σε όσους δεν τα πρόλαβαν μοντέλα, εικόνες και στοιχεία μια άλλης εποχής, χρονικά όχι και τόσο μακρινής, αλλά σε θέματα νοοτροπίας και συμπεριφοράς, απολύτως απόμακρη

Διαφήμιση της Ελληνικής αντιπροσωπείας της **Moskvitch,** από το **1963.** Το Σοβιετικό εργοστάσιο ανήκε από το 1929 μέχρι το 1991 στο κράτος, όπως, σχεδόν, οτιδήποτε λειτουργούσε στην Σ.Ε.

Ο «Μοσχοβίτης», πέρασε ακολούθως σε ιδιωτικά συμφέροντα. Το 2006 κήρυξε πτώχευση. Το VW group έχει αγοράσει τα δικαιώματα της φίρμας μέχρι το 2021.

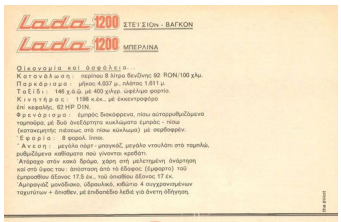
Έως τα μέσα της δεκαετίας του ‘60 πάντως, η Ελληνική αντιπροσωπεία, βοηθούσε Έλληνες να συμμετέχουν σε ημεδαπούς αγώνες. Το ’64 ο Θέμος Σταμουλάκης με Moskvitch ήταν ο μοναδικός Έλλην οδηγός που ολοκλήρωσε στο ΙΒ΄ Δ.Ρ.Α.

tellingstories.gr

ŠKODA
Εἰς τοὺς φίλους μαὶ πελάτας μας εὐχόμεθα ὁλομόχως
Αἴσιον
καὶ
Εὐτυχὲς
τὸ Νέον Ἔτος
1964
Ἡ πιὸ ἔξυπνη ἀγορὰ σήμερα εἶναι :
ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΑΣ ΜΟΝΤΕΛΛΟ
ΔΡΑΧΜΑΙ 50.000

"ΝΕΑ ΚΕΤΑΜ„
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ 18

μιὰ μπερλίνα ἐξώσεων
Τὸ NEO ZASTAVA 101
5 θυρῶν
tellingstories.gr
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΟΙ ΕΛΛΑΔΟΣ: ΑΦΟΙ ΧΩΛΙΔΗ

Lada 1200 ΣΤΕΙΣΙΟΝ - ΒΑΓΚΟΝ
Lada 1200 ΜΠΕΡΑΙΝΑ

Οικονομία και ασφάλεια.
Κατανάλωση: περίπου 8 λίτρα βενζίνης 92 RON/100 χλμ.
Παρκάρισμα: μήκος 4.037 μ., πλάτος 1.611 μ.
Ταξίδι: 146 χ.ά.λ. με 400 χλμ. ικανό για σχεδόν ολόκληρη φορτία.
Κινητήρας: 1198 κ.εκ., με εκκεντροφόρο επί κεφαλής, 62 HP DIN.
Φρενάρισμα: εμπρός δισκόφρενα, πίσω αυτορρυθμιζόμενα ταμπούρα, με δυό ανεξάρτητα κυκλώματα έμπρος - πίσω (αποτελεστής πέδησης από πίσω κύκλωμα) με ρυθμιστήρα.
Έφαρία: 8 φορολ. ίππων.
Άνεση: μεγάλο πόρτ - μπαγκάζ, μεγάλο ντουλάπι από ταμπλό, ρυθμιζόμενα καθίσματα που γίνονται κρεβάτι.
Άπλόχερη στον κανό δρόμο, χάρη στη μελετημένη ανάρτηση και στό ύψος του: απόσταση από το έδαφος (έμπρός) τού εμπροσθίου άξονος 17,5 εκ., τού οπισθίου άξονος 17 εκ.
Άμαγαλό μονόδοκο, υδραυλικό, κιβώτιο 4 συγχρονισμένων ταχυτήτων + όπισθεν, με επιβατηγό λεβιέ γιά άνετη οδήγηση.

οι σκληροί...

Γ.Ι.ΜΑΜΙΔΑΚΗΣ Α.Ε.

POLSKI FIAT

Λί γες τη λέξη νί κη σε τρία γλώσσες
σκληρότερες Ράλλυ Άκρόπολις είναι μιά νίκη.
Η Πόλσκι-Φίατ, η δυναμική και προοδευτική εταιρία κατασκευής αυτοκινήτων της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας, έστελε τά αυτοκίνητά της στον μεγάλο ελληνικό άγώνα.
Κι άπέσπασε άκόμη μία νίκη...
Γιά τούς άνθρώπους πού άγοράζουν τά αυτοκίνητά της.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ - ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
PANALEX S.A.

Wartburg
Στο περασμό Ράλλυ Άκρόπολις δύο Βαρτμπουργκ βρέθηκαν στόν τερματισμό.
Φέτος η παράδοση συνεχίστηκε. Δύο Βαρτμπουργκ είδαν τη σημαία στην Άκρόπολη.
Μιά παράδοση πού θέλει τά Βαρτμπουργκ πιό σκληρά από τό Ράλλυ Άκρόπολις. Ένα Ράλλυ από τά σκληρότερα στόν κόσμο.

Η. ΚΑΜΜΕΝΟΣ Α.Ε.

